

Haberler > Yazarlar > Ayşe BAYKAL > Cemaatler kimin tuzağına düştü?

Ayşe Baykal

Cemaatler kimin tuzağına düştü?

27 Aralık 2017

Yazdır Yazı Tipi

Cemaatlerin tarihi sürecini incelediğimde dikkatimi çeken ilk şey; cemaatlerin ülkemizdeki farklı yönetim dönemlerine göre sorunlarının da farklılık göstermesi oldu.

Osmanlı'dan günümüze doğru baktığımda cemaatler açısından en zor dönemin Cumhuriyet'in ilk yıllarındaki yasakların ve 28 Şubat sürecinin olduğunu düşünürdüm; ta ki bugüne kadar...

Bugün anlıyorum ki, o dönemler aslında cemaatlerin altın yıllarıymış.

Hep siyasi erk tarafından bitirilme korkusu yaşayan cemaatlerin bir gün kendi kendilerini bitirecekleri kimin aklına gelebilirdi ki?

90'lı yıllarda Gülen grubu hariç (*kendilerini diğer cemaatlerden üstün gördükleri için devlet erkânının dışında kimseyle ilişki kurmazlardı*) cemaatler insanların dini sohbet yapmak için bir araya geldiği topluluklardı.

Zor imkânlarla Kur'an Kursu açıp çocuk, genç ve yaşlı insanlara dini bilgileri öğretmek için gayret gösteren temiz insanlardı. Cemaatlerin o dönemlerde ortak sorunu devletin kendilerini rahat bırakmamasıydı. Tek dertleri de "din"di...

Ne tecavüz haberleri duyardık, ne de cemaatler arası kavgalara şahit olurduk. Mütevazılık önemliydi, özellikle de ilim sahipleri için.

Aradan yıllar geçti, cemaatlerin ortak sorunu ortadan kalktı.

Devlet onları rahat bıraktı ama en emin oldukları varlıktan tokat yediler. ŞEYTAN'ın tuzağına düştüler. Şeytan'ı sadece alkolde, kumarda vs. arayan cemaat fena hazırlıksız yakalandı.

Dün "din bilinsin ve yükselsin" derdiyle dertlenen cemaat liderleri bugün "ben bilineyim, ben yükseleyim" derdine düştü.

Bugün herhangi bir cemaat mensubuna en büyük günah içinde olan kimdir sorsanız birçoğu, başka bir cemaatin mensubunu veya kendi cemaatinin içinden bir grubu gösterecektir.

Elbette eleştirilerim her cemaat mensubunu kapsamaz ama bizi bekleyen tehlikeyi görmezden gelemeyiz.

Samimi, dindar insanların da rahatsız olduğu şeyler yaşanıyor son zamanlarda. Mayınlı tarla misali herkes adım atmaya, ses çıkarmaya korkuyor ama birilerinin bir şey yapması gerek; özellikle de Diyanet İşleri Başkanlığı'nın.

Toplum önünde dile getirilen bazı söylemler, dini yorumlamaktan çıkıp başka bir hâl almaya başladı. Açık veya gizli bir "O cemaat kötü, ben iyiyim" yarışı var.

Cemaat yurtlarındaki tecavüz vakaları, takdiri ilahiye emanet edilmiş yurt binaları vs yetmezmiş gibi bir de gün geçtikçe bunlara din adına eklenen hurafeler...

Son zamanlarda hızla yayılan bir istismar var ortada. Ülke genelinde Peygamberimize ait olduğu söylenen bir sakal dolaştırılıyor. Öyle camilerde filan değil evlere bazı hocalar tarafından götürülüyor ve ziyarete açılıyor. Yani aynı anda birçok şehirde, mahallede "Bu, Peygamber sakalı" diye insanlar kandırılıyor.

Peygamber adına yapılan bu saygısızlığı kimler planladıysa ortaya çıkarılması ve dur denmesi gerekmektedir (*menşeini tahmin etmek zor değil*).

Bu duruma acilen müdahale edilmesi gelecekte oluşabilecek başka istismarları önlemek adına önemlidir. İnsanlar sadece parası çalınınca dolandırılmış olmuyor, dini duyguların sömürülmesi de dolandırıcılıktır.

Toplum huzuru ve birliği için yani geleceğimiz için cemaatlere çeki düzen vermemiz mühim bir meseledir. Birilerinin cemaatleri bir güç gibi görüp maddi ve manevi yönden insanları sömürmesine, özünden uzaklaştırmasına izin vermemeliyiz. Cemaat kimliği kimseyi dokunulmaz yapmaz. Hükümetin muhafazakâr olmasından güç almamalı cemaatler.

FETÖ ile mücadele ederken başka tehditleri görmezden gelemeyiz. Bir şeyler zıvanadan çıkmadan önce hükümetin ve Diyanet'in somut adımlar atması önemli.

Ün yapan isim yapan bir cemaat hocası adeta kendini iktidar, diğer cemaat gruplarını da muhalefet olarak addediyor. Kendisini Allah'ın seçilmiş kulu *ilâh* edip diğer cemaatleri veya grupları çok kolay reddedebiliyor. Eleştirilere de cevap hazır, "Beni çekemiyorlar."

Biri "Ben falanca Cemaatim" diye turizm şirketi kuruyor, yetmiyor başka şirketler kuruyor -ki kurabilir elbette- fakat gereğinden fazla zenginleşmenin ve güç sahibi olmanın cemaat mantığıyla nasıl bir ilgisi olabilir?

Açıkçası hayatımın hiçbir döneminde kendimi cemaatlere bu kadar uzak hissetmedim. Konuştuğum birçok arkadaşım da aynı şekilde düşünüyor.

Cemaatlerin kapatılmasına veya faaliyetlerinin yasaklanmasına karşıyım. Bir muhasebe yapılmasını, yol yakinken yanlıştan dönülmesini temenni ediyorum.

Sorunlarımızı konuşmak bizi dinden çıkarmaz, konuşmaktan korkmayalım.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#) [Twitter](#) [RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.